

Lá thư VÔ VI

(TIẾNG NÓI CỦA BẠN ĐẠO VÔ VI NĂM CHÂU)

TIN TỨC TIN TỨC TIN TỨC

I. THIÊN VIỆN VĨ KIÊN.

Ngày 6-4-1988, tại Thiên Viện Vĩ Kiên đã có hai bạn đạo trẻ là huynh Hùng, và huynh Mạnh, xin xuống tóc dưới sự chứng kiến của Cha Nhân Hòa.

II. CHƯỜNG TRINH VẮNG LAI TẠI T/V VĨ KIÊN.

Để tiện việc sắp xếp phòng tiện và thực phẩm, kể từ nay (11-4-88), tất cả các bạn đạo muốn vắng lai T/V Vĩ Kiên, xin liên lạc với chị Đức, phone: (213) 836-2499. Chi phí ăn ở tượng trưng là \$5.00 cho một ngày.

III. SINH HOẠT B/D TẠI SAN JOSE.

Ngày thứ bảy 9-4-1988, bạn đạo San Jose đã hân hoan đón tiếp Cha Nhân Hòa cùng một phái đoàn tám người, trong đó có sáu tu sinh, đến sinh hoạt với bạn đạo địa phương. Sau đó Cha Nhân Hòa cũng toàn thể phái đoàn và một số tu sinh tại địa phương đã lên Thiên Viện Nhân Hòa ngày 13-4 để lo chuẩn bị cho Tết Hồi Sinh 88 tổ chức tại đây vào dịp lễ Độc Lập Hoa-Kỳ 04 tháng 7 năm 1988 sắp tới.

IV. THIÊN ĐƯỜNG MỚI TẠI SAN JOSE.

Vào lúc 7 giờ tối ngày 12-4-88, Cha Nhân Hòa đã đến từ gia đình anh chị Nguyễn Duy Tân ở San Jose để chủ tọa lễ khánh thành thiên đường mới này, với sự tham dự của khoảng 40 bạn đạo địa phương.

Kể từ nay, tại San Jose chỉ có hai thiên đường chính thức, đó là thiên đường anh chị Lý Vĩnh, và thiên đường anh chị Nguyễn Duy Tân.

V. THIÊN VIỆN HAI KHÔNG.

Trong 6 tháng qua, nhờ sự chỉ dạy của Đức Thầy và sự hướng dẫn minh triết của Cha Nhân Hòa, T/V Hai Không đã hồi sinh và thực hiện được nhiều thành quả tốt đẹp, với sự đóng góp tích cực của bạn đạo địa phương, và của ban chấp hành Hội Ai Hữu Vô Vi Bắc California.

Nhưng bắt đầu kể từ ngày 10-4-88, anh chị Võ Thanh Vân, với tư cách là người đứng tên cho miếng đất của thiên viện (cho dù có hơn 70% phần đóng góp của bạn đạo địa phương), đã quyết định giữ lấy phần tài sản, quản trị T/V theo ý muốn cá nhân.

Do đó, kể từ nay, Hội Ai Hữu Vô Vi Bắc California họp cũng ý kiến của đa số bạn đạo địa phương, sẽ không chịu trách nhiệm về các sự quyền góp hiện kim, hiện vật cho T/V Hai Không.

VI. KINH SÁCH.

Nhà in Vô Vi đang gấp rút tái bản sách Thiên Đàng Du Ký cho dịp mừng Đại Hội Tết "Hồi Sinh". Quý bạn đạo nào muốn nhận sách trong ngày đại hội, xin liên lạc về ban phân phối kinh sách, thuộc nhà in Vô Vi.

VII. BĂNG VIDEO VÀ CASSETTE.

* Một cuốn băng video và cassette với tựa đề "THUYỀN VỀ BẾN GIÁC" do Đức Thầy đọc trong buổi lễ ban giao Hội Trưởng HAHVVHK ngày 3-4-1988.

* Một cuốn băng video và cassette về buổi lễ ban giao Hội Trưởng HAHVVHK, tổ chức tại nhà thờ Stanton, nam California, vào ngày 3-4-1988, dưới sự chủ tọa của Đức Cha Nhân Hòa.

Đây là những cuốn băng rất có giá trị.
Các b/d cần, xin liên lạc về hội.

VII. TIN TỨC VỀ TẾT HỘI SINH.

Cha Nhân Hòa cũng phải hoãn gồm 10 tu
sinh đã đến T/V Nhân Hòa tối 14-4-88 để
lo chuẩn bị cho Tết Hội Sinh 88.

Ban, tổ chức cho Tết Hội Sinh xin ân cần
nhắc nhở quý bạn đạo muốn tham dự kỳ đại
hội tâm linh quan trọng này, có sự hiện
diện của Cha Nhân Hòa và Đức Thầy, xin
quý b/d gửi, gấp phiếu ghi danh và chi
phí về ban, tổ chức càng sớm, càng tốt,
để ban, tổ chức có đủ phương tiện hoãn
tất công việc, nhanh chóng hơn. Nếu, quý
b/d không có phiếu ghi danh, có thể tự
viết tay, cho biết ngày giờ máy bay đến,
để tiện việc đón tiếp.

Chi phí là \$120 cho người lớn, \$60 cho
trẻ em từ 5 đến 13, tuổi. Dưới 5 tuổi
miễn phí. Chi phiếu xin gửi về:

VO VI FRIENDSHIP ASSOCIATION

4104 Goldsby St, SW

OLYMPIA, WA 98502

tel: (206) 357-5675

Mọi thắc mắc, có thể liên lạc trực tiếp,
về T/V Nhân Hòa, hoặc về Trưởng Ban Tổ
Chức Tết Hội Sinh là huynh Đoàn Văn Tú,
địa chỉ: 1700 SW 203th Ave

Aloha, Oregon 97006

Tel: (503) 642-7538

LỄ BÀN GIAO HỘI TRƯỞNG HAHVVHK.

Hôm nay là ngày lễ Phục Sinh 3-4-1988.
Vạn vật như hoa cũng một niềm vui đang
nở rộ trong lòng mọi người, mừng ngày
Chúa tái lâm. Năng ấm chan hòa khắp
vùng trời Orange County thuộc miền Nam
California, đặc biệt là khu nhà thờ
Stanton này, là nơi mà lễ bàn giao Hội
Trưởng HAHVVHK đã được tổ chức.

Từ 9 giờ sáng đã có từng nhóm bạn đạo
đến rải rác. Sau khi mọi người đã đến
khá đông đủ, kín cả những dãy ghế trong
ngôi nhà thờ, thì đúng 10 giờ sáng, tất
cả các bạn đạo đã ngồi thiên chung,
cùng đề tâm hôn lạy xuống, để nghe
từng âm thanh dịu ngọt, tử ái của Đức
Thầy đọc trong cuốn băng cassette, tựa
đề là "THUYỀN VÉ BÊN GIÁC", mà Đức
Thầy đã gửi về California, từ bên trời
Úc châu xa xôi.

Trong cuốn băng này, Đức Thầy đã nhắc
nhở, đến sự gây dựng của những người đi
trước, muốn đạt, muốn đạt, những mà
chưa thành. Đức Thầy cũng khuyên chúng
ta không nên mề chấp nũa, xóa bỏ cái sự
trí trẻ đó, để tiến tới sự thanh cao.
Và Đức Thầy cũng đề cập nhiều lần đến
sự dân thân, hy sinh phục vụ đạo pháp
của tuổi trẻ.

Những câu nói êm đềm, thiết tha của Đức
Thầy dường như lúc nào cũng vang vang
bên tai tôi:

"Rồi ngày nay, có một tuổi trẻ hy sinh
ra, đứng ra dân thân, thực hiện một sự
nhìn nhục, hòa ái, tuồng thân, để cố
gắng tiếp tục lái chiếc thuyền giữa
biển cả, chiếc thuyền tình yêu vô tận,
sông dòng vô cùng.
Rồi những bàn chân của tuổi trẻ sẽ kẻ
tiếp, lần lượt ra đi. Đi bằng một chân
tâm thành thật, chưa có biết xảo trá là
gì. Chưa có biết ô trược, là gì. Chỉ nắm
một sự quân bình để đi tới, sau lời kêu
gọi của cha Nhân Hòa."

Tuồng không còn lời réo gọi nào thiết
tha hơn nữa!
Những câu nói trên của Đức Thầy vang
lên...vang lên như một âm ba cực mạnh,
gây một chấn động sâu đậm trong tâm
khám người nghe, nhất là giới tuổi trẻ.

Những câu nói chúc tụng, tử ái của Đức
Thầy đã chấm dứt buổi thiên chung nhẹ
nhàng, tràn đầy thanh điển này.

Sau đó, huynh Nguyễn Công Thanh lên
giới thiệu chương trình và giới thiệu
các bạn đạo phước xa đã đến tham dự
buổi lễ bàn, giao này, gồm có hai bác
Nguyễn huân Phú đến từ Virginia, tỷ, Hồ
Ngọc Anh, đến từ Texas, tỷ Tâm đến từ
Florida, tỷ Uông Bình Chương đến từ
Seattle. Các huynh tỷ đến từ San Diego
gồm có chủ thiên đường Thanh, Hòa, tức
là huynh Thanh và tỷ Hòa, tỷ Hà, huynh
Đê, huynh Hoang.

Sau đó, là phần tưởng trình kết quả cuộc
bầu cử Hội Trưởng HAHVVHK do huynh,
Nguyễn Khắc Trử, nguyên trưởng ban tổ
chức bầu cử, lên trình bày. Huynh Trử
cho biết huynh tân Hội Trưởng Bùi Toán
đã được 303 phiếu tin nhiệm của bạn đạo
tại Hòa Kỳ.

Kế tiếp, huynh Lê Văn Lạc lên phát biểu cảm tưởng, cũng trình bày tiến trình sinh hoạt của HAHVVHK trong những năm qua.

Tiếp theo đó, huynh Nguyễn Minh Hoàng, cựu Hội Trưởng HAHVVHK, nhiệm kỳ 1986-1988, lên bàn giao một số tài sản tượng trưng của Hội cho huynh tân Hội Trưởng Bùi Toán, gồm những thứ sau đây:

- Một con dấu nổi của HAHVVHK
- Chiã khóa thiên viện Vĩ Kiên.
- Chiã khóa nhà in vô vi.
- Chiã khóa hộp thờ vô vi.

Hai huynh cựu và tân Hội Trưởng đã ôm nhau, tổ tình hĩa ái, tưởng thân, huynh đệ một nhà. Ước mong rằng, tinh thần này sẽ tồn tại mãi mãi trong cộng đồng Vô Vi của chúng ta, để sinh khí Vô Vi càng ngày càng phát triển vững mạnh hơn lên.

Sau đó, Đức Cha Nhân Hòa đã ban huấn tử cho buổi lễ bàn giao này. Vẫn với những lời nói cương trực, Đức Cha Nhân Hòa đã đánh thẳng và đánh mạnh vào tâm thức của một số đàn con còn đang mê muội trong vòng tranh chấp, tị hiềm. Đến giờ phút này mà vẫn chưa ý thức được cộng cuộc cứu độ vĩ đại của Đức Cha và Đức Thầy. Khiến cho người vẫn còn phải lao tâm, khổ trí vì sự u mê, tâm tối của đàn con tri tri thế này

Cuối cùng, Đức Cha Nhân Hòa đã dành một sự ngạc nhiên vô cùng cho các bạn đạo tham dự ngày hôm đó. Lần đầu tiên, Cha đã biểu diễn điển quang trước mặt các bạn đạo, và Cha cho biết nếu ai đã mở huệ nhãn thì sẽ biết đây là cái gì.

Sau phần biểu diễn điển quang, Đức Cha Nhân Hòa đã ban một món quà tặng cho tân Ban Chấp Hành HAHVVHK, và huynh tân Hội Trưởng Bùi Toán đã đại diện lên nhận lãnh. Đó là một cái hộp sơn mài nhỏ, bên trong có đựng một cái khăn đỏ, có thêu hình một con rồng xanh cuộn mình, ôm kín hình nước Việt Nam màu vàng.

Đàn con lưu lạc khắp bốn phương trời của giống giống Rồng Tiên đang nối kết những vòng tay hĩa ái, đang mở rộng những chân tâm rực sáng, đang trải dài những bước chân đứng cảm trên con đường phục vụ đạo pháp, hướng về NGUỒN CỘI.

Buổi lễ bàn giao đã kết thúc trong một niềm vui khích lệ lớn lao, trước sự an ban ưu ái của Đức Cha Nhân Hòa.

Sau đó mọi người đã xuống phòng ăn dùng một bữa tiệc không kém phần thịnh soạn với rất nhiều món ăn, do một số bạn đạo phát tâm mang đến. Trong phòng ăn đầy kín cả người, kể tới, người lui, huyền não như một ngày tết. Các bạn đạo xa gần, tay bắt mặt mừng, tha hồ hân huyên, tâm sự với nhau.

Một trang sử mới đã lật qua, như lời Đức Thầy đã nói. Chúng con, xin nguyện đem hết tâm lực thanh đê thực hiện ba điều: DÂN THẬN, HY SINH, ĐẠO ĐỨC, để tiếp tục, mỗi người một tay, leo lái chiếc thuyền bát nhã đang lênh đênh trên biển cả bão táp này, được sớm trở về BẾN GIÁC.

ĐÔNG ANH

ĐẠO TẠI TÂM

Đạo pháp ở đâu phải kiếm tâm?

Đạo là đại lộ ở cái tâm

Tâm 'Không' nhứt nhứt tâm thường trụ

Vạn sự nên hư bởi cái tâm

Cho nên Chúa Phật bảo tu tâm

Tánh xúi tâm sanh tạo lỗi lầm

Tu tâm sửa tánh lỗi Phật dạy

Hồn vía song tu diệt lỗi lầm

Vợ chồng dưỡng thế gọi phu thê

Sanh ly tử biệt lắm ủ ê

Kẻ ở người đi tình chia rẽ

Sao rằng chung thủy gọi phu thê?

Hồn vía thủy chung gọi phu thê

Phước họa có nhau mưa chẳng hề

Sống chết thủy chung đồng quan quách

Đồng tịch đồng sàng ấy phu thê.

Charlot kính bái

THUYỀN VỀ BÊN GIÁC

Huân-tử của Đức Thầy gửi về từ Úc Châu
nhân buổi lễ ban giao Hội Trưởng
Hội Ái Hữu Vô Vi Hoa Kỳ
(1988-1990)

California ngày 3 tháng 4, năm 1988.

Thưa các bạn, hôm nay là ngày 3 tháng 4, cũng là ngày kỷ niệm cuộc ban giao Hội Ái Hữu Vô Vi Hoa Kỳ cho anh Bùi Toán, do tất cả bạn đạo đề cử và sử chỉ định của Cha Nhân Hòa. Một cơ quan bất vụ lợi, xây dựng về tâm linh hưởng thưởng của nhóm bạn đạo vô vi hải ngoại, đã thực hiện nhiều năm, mới có được ngày hôm nay. Kề ở, người đi vẫn tiếp tục trong hạnh trình xây dựng, và cầu mong mọi sự sẽ đơn giản hóa và tốt đẹp lên hơn. Có ngày hôm nay, chúng ta phải nghĩ qua khứ. Do ai? Do ai đã gánh vác? Do ai đã làm thành? Do ai đã xây dựng? Cũng toàn khối óc, tay chân của ban chấp hành cũ, trong đó có anh Lê Văn Lạc làm giám đốc, việc làm bất vụ lợi đối với trường đời mưu sinh tranh chấp, hai cái khác hẳn nhau. Anh Lạc đã làm, anh Lạc đã dẫn thân, anh Lạc cũng bất chấp sự gian lao, nghị nạn đủ thứ, có thể tại hại đến tánh mạng của chính anh, nhưng tâm cầu đạo tử tuở bé đến lớn, muốn làm sao có một cơ cấu tốt đẹp để cho mọi người có cơ hội tu học. Anh đã dẫn thân. Đến ngày các bạn đạo vì một cơn khát gạo, trui luyện của lương thanh điên, vô vi, mà mọi người đâm ra nghi kỵ lẫn nhau. Nghi kỵ để làm gì? Nghi kỵ để có cơ hội xích gần nhau và xây dựng cho nhau. Có người nghi rằng anh Lạc đã lợi dụng hội này, lấy tiền ngân hàng, mua nhà làm lối, đủ phương diện lợi dụng. Nhưng mà ngày hôm nay là ngày sáng tỏ tất cả mọi sự quá khứ của anh Lạc, và sử thật thà làm việc, trung tín, xây dựng của anh Lạc vẫn sống động trong tâm của những người nào đã hưởng về thực chất và thấy rõ rằng anh Lạc chưa bao giờ có sự gian dối, lường gạt bạn đạo đồng xu, các bạc nào. Nhưng mà đem tâm xây dựng, có ngày hôm nay một thiên đường tốt đẹp, có chợ tốt đẹp, phải có người tốt đẹp, phải có người trong lành. Mọi sự hy sinh của anh Lạc vẫn sẵn sàng hy sinh. Bao nhiêu người khuyên anh Lạc phải nghỉ, không làm, không hợp tác với anh Lạc. Ngày nay một số người rồi đây sẽ thấy rõ anh Lạc không có một sự mưu đồ lường gạt. Có nhiều người cũng nghi rằng anh Lạc đã cộng tác với tôi để ăn cướp tiền của bạn đạo. Nhưng ngày hôm nay, rồi đây Bùi Toán sẽ tìm ra trong lúc ban giao và sẽ thấy rõ tôi và anh Lạc có lường gạt Hội Ái Hữu Vô Vi Hoa Kỳ hay là không? Hay là chúng tôi đã dẫn thân, chúng tôi đã làm những gì người khác không bao giờ chịu làm. Chúng tôi đã chịu khổ, chúng tôi bằng lòng học hỏi, chúng tôi chấp nhận vì quý mến nguồn cội, thương yêu Đảng Cha Lãnh đã vì chúng sanh quá nhiều. Nhưng mà chưa ai thức tâm, còn ôm bản chất cá tánh kỹ thị, mê sử huyền hoặc, bùa phép, muốn đem con người đi đến chỗ lạc hậu, lệ thuộc, Vô Vi không cho phép, Vô Vi muốn đưa con người trở lại với chính họ, chánh giác, tự tu, tự tiện. Điều đó anh Lạc đã giữ lễ lời rất đúng đi, tội. Và chính anh Lạc đã mời tất cả hội này, hội nọ, vị này, vị nọ, để thử thách bạn đạo vô vi, xem họ có tri chí tu học theo cái pháp mà ông Tử đã truyền cho tôi, và tôi đã thật thà nói lại cho mọi người thấy rằng đây là một kết quả tốt đẹp. Tâm lẩn thân của tôi, các bạn vẫn đo lường trên hạnh trình dụ thuyết hằng năm, hằng tháng, hằng tuần, hằng giờ, các bạn cũng có theo dõi xung quanh tôi. Mọi sự biến chuyển, xem tôi có động không? Mọi sự thử thách xem tôi có sợ sệt không? Đủ thử đòi hỏi xung quanh tôi, tôi có thể

ứng, phò được, không? Ngày hôm nay tử trang sử nầy, tới trang sử no, tử kiến thức nầy, tới kiến thức no, anh em bạn đạo vô vi đã đóng góp không ít, phát tâm thấy rõ, thấy rõ sự phát tâm của Thượng Đế còn cao lớn hơn chúng ta nhiều, sự phát tâm của những người đi trước, triển miên xây dựng trong tâm thức của chúng ta. Mà chính chúng ta là thành phần eo hẹp, cũng muốn cống hiến những mã thiếu tri, eo hẹp, không chịu mở rộng lượng tử bi ra, đâm ra mở lối tranh chấp, tranh chấp ai, khổ đó bạn? Chính người tranh chấp đã khổ, rồi mới cảm thông sự khổ của những người đã hy sinh, rồi hai anh em cũng đồng tu. Chúng ta đồng tu, chúng ta là huynh đệ, tí muối trong qua địa cầu đồng chung sự sống, sự chết, một lần sống, một lần chết như nhau, chúng ta trên đòng học hỏi, và không bao giờ chúng ta được quyền ngưng nghỉ và khai triển tâm thức. Cho nên sự trách móc ở bên ngoài rất đùng, và sự lắng êm nhìn nhúc ở bên trong cũng rất đùng, vì hai bên có học mới có tiên, nếu một bên học, mà một bên không học, thì đâm ra kỳ thị lẫn nhau. Thật sự, hai bên đồng học. Kẻ chê, người khen, cũng đang học, và đang tiên, và tuồi, tạc đang xây dựng cho họ lần lần tiên lên, tóc bạc, mắt ló, và để kiếm điếm qua khứ của chính ta, mới thấy luật Trời trong ta, luật Trời trong thế xác nầy, trong tâm hồn nầy, đang nắm rõ rệt, mà tử nó làm mất sự quân bình sẵn có của chính nó, đâm ra chia rẽ, tranh chấp, thậm chí người, tu lại, lợi, dung thiêng, liêng, muốn diên Cha về với đến tời, muốn diên Mẹ về với đến tời, muốn diên thần thánh quy tụ trong thế lúc của tời.

Thưa các bạn, Cha thật, thần thánh thật không làm điều nầy. Cha già, thần thánh già, hoan hỉ làm điều nầy.

Mượn luận thuyết của Cha Trời, mượn lý, đạo để phò hóa chúng sanh. Những mã rớt cuộc con người càng ngày càng suy yếu, không biết đường tử đi, không biết sự dẫn thân là thế nào, đâm ra chê với khen mã thôi. Phê bình, lý luận, làm thầy dạy đạo, nhưng mã đạo không thành, nghiệp duyên không gỡ được, bám víu mãi mãi, đâm ra tạo thành một cô vi đầu khô, và không tiên hóa ở kiếp sau. Các cõi đều có những phần tử nầy, nghè long, bắt chước, nói lại, khuyên dụ người nầy, người kia, người nọ, những mã rớt cuộc không trao trả cái quyền chôn chạnh cho mọi người tử hạnh, tử tiên.

Cho nên ngày nay trong vô vi, có bạn, đạo Trần Văn Trường, tuồi trẻ, tánh nóng, trực giác, cộng với luồng diên của người đã tu, hợ tan với sự thanh nhẹ, và nói ra những lời minh triết, xưng danh Cha. Hỏi các bạn tu, rồi các bạn có thể đi đến đó không? Tại sao Trần Văn Trường phải xưng danh Cha? Mà trước kia Trần Văn Trường ghét vụ xưng danh Cha. Tại sao bây giờ lại xưng danh Cha? Mã nếu không xưng danh Cha, thì không thấy cái gì của đối phương để giúp đỡ cho, đối phương. Vì Trần Văn Trường có tâm, muốn độ, muốn tu, muốn độ tất cả. Thần xác con người, là một người phê thải rồi, mô xé, theo đây mình, yếu ớt vô cùng, nhưng mã để chi? Để cho bạn đạo thấy rằng sự dẫn thân của một người bạn đạo, phải hạnh, phải thực hạnh, phải noi, phải làm cho đúng đắn. Ngày hôm nay có một phần sáng suốt, mã nhiều bạn đạo đã quây quần, trao đổi. Tuy rằng vẫn chường mộc mạc, nhưng mã lời nói thực chất, để mọi người thấy, hiểu và học tiên cũng kể như là một bạn đạo vô vi đã được tiên một mức. Thì ta học, ta tiên, chủ ta đâu phải lệ thuộc của Cha, làm đây tỏ Cha. Không có vụ độ! Cha không nhìn nhận. Cha đã lấy danh là, Nhân Hòa và hạ mình trao đổi với bạn đạo, là một cố hội để bạn đạo vô vi trải nghiệm để thấy rõ cái hạnh tu của Người đến đầu. Rồi xét lại hạnh tu của chính mình đã đến đầu. Rồi đây sẽ có nhiều người như vậy. Rồi chúng ta mới là trang đời, mới thấy rằng sức mạnh nằm ở đâu. Nằm trong cái dung, lượng tử bi sẵn có trong nội tâm, đạo đức, hy sinh, dẫn thân, nói là phải làm, không có sẽ sụt. Không cho cái sự chết là quan trọng, mà không có khứ, khứ ôm lấy sự sống. Sống chết đều học hỏi và tiên hóa. Thì đó là một lối kỹ trước, lưu thanh, giải tả, quy chạnh. Các bạn thấy luật của vũ trụ đã có sẵn, chủ có phải thầy bùa mới làm được đâu! Rồi đem chuyện nầy, chuyện kia,

chuyên nọ, làm cho thiên đình cũng động lòng. Để chi? Để mình trôi buộc mình, đã bị giam hãm, còn giam hãm bởi một lý luận u ớ và không có chánh giác.

Buổi hôm nay là buổi bang giao để hiểu rõ quá khứ của bạn chấp hành. Tuy rằng bạn chấp hành đã gây gổ, đi đến cực độ, chống báng anh Lạc, chửi anh Lạc, anh em chửi nhau, bới nhau. Anh Diêm phê phán đứ thú, Bùi Ngọc Lâm phê phán đứ thú, Nguyễn Thái Hưng cũng vậy. Đã đóng góp, người tu, người đạt được cái thức mở rọi, viết sách cũng mong mọi người tu, rồi từ đó trong sử kích động và phản động để làm gì? Để mọi người có cơ hội tự xét về tâm linh của chính mình. Ta đang đứng vị trí nào, ta tiến đến đâu? Nhờ cái cơ hội này, mọi người đều trở về với chính họ, và từ tu, từ tiên, thầy rõ cuộc đời của ta mới nhảy mất đã hơn nửa đời người rồi! Làm được việc gì cho ta và cho xã hội ở tương lai.

Ngày hôm nay xuất hiện tuổi trẻ dân thân làm việc, qua lối kêu gọi độn số, mộc mạc, không danh từ văn chương, mỹ ngụy, không có vụ đo, không có gì là họa mỹ hết, rất tâm thượng. Nhưng tại sao con người lại chịu dân thân vào để trở về với thực chất của căn bản của người. Người bắt chấp sự phê luận của bên ngoài, mà người ôm lấy sự thật, sống trong sự thật, rồi hy vọng trao đổi cho chung sanh biết rằng, mọi tâm linh đều có sự thật, đó là chân lý. Tìm ra sự thật, công hiến cho nhân loại trở nên tốt đẹp, trần gian biến, thanh thiên đang rất rõ rệt. Khi óc, tay chân con người đã xây dựng cả thế giới, các bạn ra đây các bạn có cơ hội rồi. Đi đây, đi đó, các bạn hỏi ai làm ra đây? Cũng là khi óc và tay chân của con người, và chính các bạn, có khi óc và tay chân của con người đang tu và trở về với thanh tịnh để qua một cõi khác hơn, siêu phàm hơn, tốt đẹp hơn, chính mình phải từ tu, từ tiên. Cha Nhân Hòa nói gì với các bạn, và trao đổi những gì với các bạn? Có phải vạch trần những sự ô trược của các bạn để các bạn từ trở về với chân tâm, năm lay pháp và hạnh triền, rồi ảnh hưởng với mọi nơi, mọi giới ở tương lai. Cha Nhân Hòa có bạn đạo ăn không? Cha Nhân Hòa có lối dung những gì để cho Ngài hưởng giàu sang nói chung ta không? Ngày đêm làm gì, đó? Hy sinh, từ lái xe đi đây, đi đó. Tại sao Người không biết ở nhà để hưởng, hưởng với cái gia đình sum họp đầm ấm, anh chị em thường mến, vì một con người bệnh tật. Ngày nay làm việc đại sự: tu và dân mọi người tu. Không cần biết thân, xác mình, không cần biết sự ninh bổ xung quanh mình. Chính ta phải tu và nhắc nhở mọi người tu, rồi để cho mọi người thấy nguyên lý giải tã, quy chánh, dẹp phân, đồng loạn trong nội tâm, để hưởng cảnh thanh bình trong nội thức. Cho nên tuổi trẻ đã bắt đầu hưởng về người, và người không cho ý lại. Người buộc phải làm, phải hành, phải phát triển, phải hy sinh. Hy sinh mới thấy rõ giá trị của hy sinh. Dân thân mới thấy rõ giá trị của dân thân. Dân thân là hạnh pháp, đó các bạn. Ngày đêm phải lo hạnh pháp, sửa đầu đó nó trở về với trật, từ, tốt đẹp như trăng tròn. Cảnh thanh bình tha hồ dâng cho chung sanh hưởng. Người Việt Nam có cơ hội này, người Việt Nam quá đau khổ, từ ông bà, cha mẹ, cho đến ngày hôm nay, bị đè đầu, đè đầu, đè đầu, đè đầu, đè đầu, mai cho đến nay mới biết được một cái pháp tu để vươn lên từ chu. Mà khi vươn lên được rồi thì muốn công hiến cho tất cả toàn nhân loại, phải biết giá trị của sự từ chu để tiên hóa. Trong trật từ, chứ không làm những chuyện hôn ầu, mất trật từ, học và viú một hai môn, rồi lợi dụng danh từ, để đầu thiên hạ. Đối với Cha Nhân Hòa không thể nào xâm nhập những tư tưởng đó. Đối với ông Tam nghèo khổ này, cũng không bao giờ xâm nhập, được những tư tưởng đó. Ông Tam nghèo, ông Tam đi đây, đi đó, bất cứ hoàn cảnh nào, nhìn ăn, nhìn uống, cũng vẫn làm, vẫn đem lại những tin lành cho mọi người thấy rõ chính họ là người xây dựng cả căn khôn vũ trụ. Họ phải đứng lên, họ phải sống trong lẽ sống, rõ rệt đang mang một cái xác phàm quý báu này. Thế gian không có người nào có thể chế tạo họ ra được, rồi họ mới thấy rõ quyền năng của đấng Cha Trời. Tới bây giờ họ xây

dựng cho họ, khai triển cho họ, họ phải sử dụng phần sáng suốt phát minh, tần độ chung sanh ở tương lai.

Cho nên ngày hôm nay là một ngày vui của một giai đoạn lịch sử của vô vi. Kể đi trước phát tâm, đóng góp, muốn đạt, muốn đạt, nhưng mà chưa thành. Người kể tiếp bước lên, thấy rõ đường đi hơn, buông bỏ tất cả. Vợ chồng anh Bùi Toán, đang có nhà tại San Jose, đang có công việc làm tại San Jose, khi người thấy rõ đường đi rồi, tin tưởng nổi lời kêu gọi của Đảng Cha Lành, người bán nhà ra đi, dù thân xác này biên đến đâu, cũng giữ một tâm lành cứu độ, trở về California, Los Angeles làm việc với anh em. Để tận dụng khả năng sáng suốt của mình, mở thức hoa đồng cho anh em thấy rõ rằng mọi người chung ta là một.

Rồi đây cái chuyện phải trái, thực hư, nó sẽ lộ hết. Qua hay! Qua một cơn thanh lọc này, mọi người đều đóng góp. Bùi Ngọc Lâm, Nguyễn Thái Hùng, Trần Văn Trường, tất cả mọi người, ban chấp hành cũ, anh Lê Văn Lạc, cũng đang ở giữa biên cả ngộ nhau, đùng nhau, gặp nhau, ôm nhau, giữ lấy nhau và tiến hóa cùng nhau đi trên một chiếc thuyền. Nhất định phải trở về nguồn cội bên giác của tâm linh. Thấy rõ vật chất không phải của ta, xác này là câu hỏi của Thượng Đế đang hỏi rất gay gắt, đang đặt những câu hỏi rất gay gắt, Hỏi các bạn còn tham, còn thích, còn buồn, còn tủi không, còn nghi kỵ, lẫn nhau không? Hay là các bạn trở lại bên giác tha thứ và thưởng, yêu trong, nhạy mặt. Thì dù sóng gió, bão táp cho đến đâu đi nữa, cũng trở lại tức khắc một cảnh thái bình, và chiếc thuyền vững tiến trên đường trở về bến giác.

Tôi cũng đồng tu với các bạn, đồng hưởng nguyện khí của Đảng Cha Trời để sống đến ngày hôm nay, với tuổi ta 66 tuổi, tuổi tây 65 tuổi, nhưng vẫn sống chung với các bạn, giờ phút khắc nào, bất cứ nơi heo lạnh nào cũng có âm thịnh tôi. Cảm ơn khóa học đã cho chúng ta có cơ hội gần nhau. Nghe từ câu nói, thấy rõ mao diện, thấy rõ tâm thức thể hiện trên mặt người đã muốn mọi người tiến, thực hiện thưởng yêu và tha thứ. Tôi mong rằng chúng ta đã học bài và phải trả bài cho rõ rệt. Cảm thấy rõ điều lành trong tâm và đường đi rất, rõ rệt. Chung một chuyến thuyền, chung một chuyến đi, chung một sự sống. Hoi Cha ở đâu bây giờ? Đâu cũng có Cha. Sự thưởng yêu, dân thân, hy sinh, đao đức là Cha rồi. Mà các bạn không làm được ba điều này, làm sao các bạn bước vào bên giác được! Guồng lành đã đến với chúng ta, chỉ chúng ta dân thân, hy sinh, đao đức, thì khỏi người đau khổ này đâu có còn đau khổ nữa ban? Tĩnh thưởng yêu ruốt thit của chúng ta bóc lộ, trọng chân tâm rồi đâu còn đau khổ nữa! Quy mến với nhau vô cùng, và thấy giá trị con người vô giá ban ơi! Có ai chế chúng ta ra được đâu! Chúng ta có thừa, thái tĩnh thưởng đầy đủ, để xây dựng thành một khối, do sức mạnh khí giới của tĩnh thưởng.

Cho nên chúng ta không còn sự mê chấp, không trách người này, và không ghét người kia. Nói người kia phá đạo. Không phải, người đang học đạo và đang tiến hóa. Không ai phá đạo hết. Với tâm mắt chân tâm tôi thì tôi chẳng thấy ai phá đạo. Chính người mê chấp là người tự phá mà thôi, chứ không có người khác phá. Cho nên nhiều người coi video của Cha rồi đâm ra mê chấp. Oi, nói thẳng cha này nói chuyện tâm thưởng, có gì đâu. Tâm thưởng, tại sao mình không nói được, mà họ nói cho mình nghe trở lộn lại nhưng gì mình đã nghe và quên. Mà nếu mình làm đúng theo những điều đó, mình sẽ là gì? Mình sẽ trở nên một con người quân bình, trật tử của xã hội đang cần. Nhiều bạn chê, nghe qua đúng đây, bỏ đi, đổ lỗi tại tôi, mệt cái tim tôi. Nhưng mà không biết cái lỗi tại mình đã sạch đến đâu, và tim mình nhẹ đến đâu, mà mình đã dám cho là mệt tim tôi. Cho nên xã hội loại người luôn luôn ở trong kích động và phản động vì thiếu thông cảm. Mình vì họ là mình thì có gì đâu mà khó nghe. Mình vì mình là họ thì đâu có gì mà mình lại, tri tri và không chịu thực hiện để ban bỏ. Chuyện dễ, không chịu làm, trở về làm những chuyện khó, tranh chấp, ăn thua, âm hại lẫn nhau. Khi các bạn am hại một

người nào, rồi thử hỏi, vậy chỗ bạn có sông vĩnh cửu ở thế gian để xem cái cảnh tham bại của đời phũ phàng không? Mà bạn đã nhận định rằng sự ám hại đó có thể làm cho đời phũ phàng bị cái tham hại không? Hay là những người đó lại được siêu thoát nhờ bạn? Cho nên trong chùa hay các nhà thờ, luôn luôn khuyên người lấy oán làm ân, con đường người ta hại mình là mình sẽ có cơ hội dẹp nghiệp tâm và tiên hóa. Đại phúc đức, người tu không sợ sự ám hại, người tu không sợ sự chết chóc, người tu không sợ sự hãm he, nhưng mà lấy đó làm thuốc đo lường chân tâm mình, thấy trình độ mình còn yếu, còn quân quai trong tâm bịnh, nếu mình chấp, mà thấy đó làm thuốc đo lường lại càng cố gắng tu hơn. Nhờ đó mà chúng ta tiên, các bạn trong trường, đời tử dân ruồng, tử cảnh đau khô, tử một người nô lệ trở nên một người chủ, tử một người dốt nát ngày nay đã cầm bút. Các bạn thầy chùa, con đường đi nó vậy, cho nên sử kích đồng và phản đồng là hoàn cảnh, hoàn cảnh nó là ân sử, hoàn cảnh luôn luôn trôi buộc còn người, cho con người cảm thức được đó là ân sử, thì người mới có cơ hội học mãi, học, học kinh vô tử, không bao giờ dứt. Nhìn cảnh quan thông cảnh. Nhìn đời quán thông đời. Nhìn đạo, nắm được đạo để đi. Quý thay và lãnh thay, khởi vô vi vẫn được trui luyện, học mãi. Mọi người theo dõi anh Lạc tử chúc, rồi theo dõi cái hội đang tan rã.

Rồi ngày nay có một tuổi trẻ hy sinh ra. Đứng ra dân thân, thực hiện trong một sự nhin nhục, hòa ái, tuồng thân, để cố gắng tiếp tục lái chiếc thuyền giữa biển, ca. Chiếc thuyền tinh yêu vô tận, sông động vô cùng. Rồi những bản chân của tuổi trẻ sẽ kê tiếp, lân lượt ra đi. Đi bằng một chân, tâm thanh thật, chưa có biết sao trả là gì. Chưa có biết ô trước là gì. Chỉ nắm một sự quân bình để đi tới, sau lời kêu gọi của Cha Nhân Hòa. Hỏi việc làm của các bạn lớn hay là nhỏ? Cho nay lập nên thiên đường để nói lại cái luật trong con người, để cho mọi người nắm vững và thấy rõ hơn. Không có ý lại thì không có bị tã xam, và không có bị tại hại, tai nạn ở tuồng lại, và không có chen ép bắt cứ một ai. Thì tự nhiên hoa nở đây đương, trời thanh tịnh, cảnh trang nghiêm sẽ thể hiện trong tâm của mọi người.

Tuy xác tôi già, nhưng tâm tôi vẫn trẻ. Ai kêu tôi baby, tôi mừng, vì tôi thấy tôi có cái dáng điệu như baby. Nhe nhang, không trôi buộc, thương yêu mọi người cùng, như mọi người đã thương yêu tôi. Tôi xa các bạn, giờ phút này tôi đang ở Úc châu, nhưng mà bên trời kia cũng mong rằng được thấy hình dáng tôi, được nghe những lời của tôi, được ôm ấp, thương yêu tôi như đứa bé trong lòng. Vậy các bạn vốn ở đâu các bạn? Các bạn vốn là một đứa bé sợ sinh giáng trần, trần trường rộ rang. Tại sao các bạn không trở về với cái vốn căn bản đó, cái vốn đó là vốn thương yêu, vốn đó là vốn xây dựng, vốn đó là vốn hòa bình, vốn đó là hạng đầu của nhân loại. Các bạn ôm chỉ một số lý thuyết và vi vu và không bao giờ đem đi được, không bao giờ nhe được, không bao giờ tiến được, rồi hần học trọng chân tâm, tự đây đo lấy tâm lẫn thân làm gì đó các bạn? Mau mau trở về với cái vốn căn bản. Chúng ta là tử baby nuôi lớn, chúng ta phải vui sống với nụ cười của đứa baby, thương yêu, nhìn các bạn lúc nào cũng với tâm con mắt quý thưởng. Các bạn xem đứa bé nằm trong nôi, nhìn chúng ta đây tinh thưởng, mắt long lanh, chiếu diu. Ngày hôm nay chúng ta tu, chúng ta làm pháp luận thưởng chuyên. Chúng ta lấy nguyên lý của cả căn khôn vũ trụ trở về với mọi sự thanh cao, sang suốt ban chiếu cho mọi nơi, mọi giới, thì đứa bé này là đứa bé của căn khôn vũ trụ, đứa bé tinh yêu của Đấng Cha Lãnh. Xác thân nó là xác thân của Cha hiền hữu. Thương yêu vô cùng, trần ngập sự nhỏ nhưng, và nuôi dưỡng sự nhỏ nhưng, không bao giờ dứt. Cảnh trời mới là tuổi đẹp. Các bạn đã thấy rõ chưa?

Cho nên hôm nay có tuổi trẻ đứng ra làm việc. Những người lớn tuổi tu thành đạo, phải hòa tan với tuổi trẻ và cùng tuổi trẻ để đi xây dựng, gia tăng một khối thanh nhẹ càng thanh nhẹ. Huynh đệ tỷ muội chúng ta không nên mê

chấp nũa, xóa bỏ cái sử tri trê đó, đề tiên tội sử thanh cao. Biêt thưởng yêu mình, xây dựng cho mình, trở về trật tự thi nghiệp tâm, gia cang, nghiệp duyên của các bạn đều phân minh rõ rệt. Thấy đây là nhiệm vụ tai trần đang phát triển chủ không có thụt lui, không có mất. Tâm các bạn không bao giờ mất. Nếu các bạn biết trở về với các bạn. Một kỹ thuật nhỏ nho rất đơn gian. Hằng ngày các bạn đi làm phục vụ, tịnh thân phục vụ cãng ngày cãng giâu mạnh, cao cả, làm nhiều ăn ít đo bạn, thì không có ai mà ghét bạn. Mà làm ít đòi ăn nhiều, cái đó làm ngừng trê cái cỏ tiên hoa của Đàng Cha, Trời. Cho nên nhiều bạn đã tu thiên rồi, cũng như anh Nguyễn Thái Hùng trước kia đã tu thiên, anh chủ trường ăn ít đi, ăn đòi đi, để chi? Để cam thức những gì trong ta có thể biến chuyển và khai triển, hòa tan với hư không bên trên. Anh đã khuyên mọi người bớt ăn đi, để chi? Để đạt được thanh tịnh. Thanh tịnh mới quản thông cái giá trị của chủ tham và biêt được chủ tham thì biêt được sán, si, hi, nô, ái, ô, dục.

Ngày hôm nay Cha Nhân Hòa ra đời một cách mọi người khinh bỉ. Mọi người nhìn với con mắt, thẳng con nit, hí mũi chưa sạch, nói đao gì. Nhưng mà rồi nghe, nghe sử cuồng quyết, nghe tâm lòng thanh, nó mời lộ ra thức chất của thưởng yêu. Lúc đó mọi người mời ngồi lại để nghe. Nghe mà học, nghe mà trở về, nghe mà thực hiện, chỗ không phải nghe mà ôm Cha Nhân Hòa, rồi làm đây tớ cho Cha Nhân Hòa đâu! Không! Lúc Ngài mới ra đời, xâm nhập vào vô vi, lúc ăn cơm cũng hỏi trong họng, gập ngũ cũng chun vô trong tent hỏi, không cho Người nghỉ, để thủ sức tứ bi của Người ở đâu. Rồi tới ngày hôm nay, chửi mắng, rủa đủ thủ, nhưng mà tâm thanh là tâm thanh, Người vẫn làm. Trên đường đi biêt đâu một ngày nào đó, Người không làm nữa, rồi các bạn sẽ tiếc, sao không có những người như thế đo nữa. Một ngày nào, tôi tịch diệt rồi, các bạn mới thấy rằng ôi uông qua! Lúc ông Tám còn sống, toàn là những gì nhắc nhở mình phải làm cho chính mình. Bấy giờ mình hưởng ngoại, mình tranh chấp, mình cam thầy mình tri trê, tuổi tác lại gia tăng, cỏ tang lại yêu rồi, biêt trồng cây vào ai đây. Giờ phút làm chung, chị mình biêt mình và tú đi mà thôi, chỗ vợ, con có đồng đi đâu, bạn bè có đồng đi đâu, phe đang có đồng đi với ta đâu. Tới lúc đó mới biêt thưởng ông Tám, Ông Tám đã dọn đường đi cho ta mà ta không chịu đi rồi khi xuất ra khỏi thê xác, bỏ vợ, biêt đâu là bến, biêt đâu là bờ. Tại sao không, nghĩ đến giờ phút đó bạn? Vì tứ quan của bạn đang bị cái cánh mở ao trần gian nó phình. Mắt, mũi, tai, miệng, nó phình. Nó làm cho các bạn cãng ngày cãng tội tám, quên cỏ, năng sáng suốt của bạn và trở về với cái sử ở trước, aq giác, phũ phép, giết được ai bạn? Hại được ai bạn? Rốt cuộc bạn phải lãnh đủ hết. Mau mau trở về với chánh giác. Mau mau thực hiện một kỹ công nhìn nhục. Đức nhìn nhục cãng ngày cãng cao, các bạn mới sẽ thấy việc làm của một con người. Rồi đây không phải chỉ một mình Cha Nhân Hòa, bạn đao cũng sẽ dân thân vô, cụng làm, cụng giang, cụng cam thức được con đường tịnh vi trọng nội thức của mọi người, và chỉ rõ cho mọi người trở về bên giác trong tức khắc.

Qua, cơn khảo đao này, giờ phút này, tôi cũng vẫn còn sống và cơ hội kiểm điểm cũng các bạn quá trình của bạn chấp hành HAHVVHK đứng đầu là anh Lê văn Lạc. Bấy giờ đi đến đâu, mọi người cũng nhắc đến anh Lạc. Tại sao anh Lạc hy sinh rất nhiều, mà lại bị đồ kỵ rất nhiều, ví anh Lạc tu, anh Lạc, dân thân tu thì anh Lạc phải chịu chấp nhận những gì hãm oạn, uy hiệp, để xây dựng cái đức nhìn nhục, đứng trong cái ý nguyên tu học của chính anh. Và anh sẽ làm nữa, sẽ chịu đựng nữa, gia cang sẽ dầy xéo anh, duyên nghiệp sẽ dầy xéo anh, trường đời sẽ dầy xéo anh. Anh vẫn giữ một tâm bình tiên hóa và hướng về con đường đại nghiệp của vô vi. Vắng mặt trong hôi, nhưng mà tâm thanh vẫn còn, lưu luyện trong tâm của bạn đao khắp năm châu.

Ngày hôm nay hình ảnh của Đàng Cha Nhân Hòa khắp các nơi. Mọi người cũng nghe, cũng phê bình, rồi cũng trở lại, cũng đứng, chính mình chưa làm mà mình phê bình cái gì? Rồi họ cũng thức tâm. Họ thấy rằng thực hành là quan

trong hơn. Lý thuyết thì nhiều quá rồi, giảng nhiều, nói nhiều, nhưng mà làm rất ít. Cho nên các bạn đã nghe thấy khắp nơi, ông lên, bà xuống, đủ thứ hết, điện này, điện nọ, đủ thứ hết, rồi cuộc các bạn phải tu mới có sự cảm nhận đó. Phải có sự quân bình mới tận hưởng được những gì của căn khôn vũ trụ đã và đang khai triển trong Chơn Luật Hai Không : đên không, về không, những mà không phải đơn giản. Phải tử chi tiết một mọi đạt được. Cho nên con người mới tu. Phải chịu đựng, phải gian lao, biên phải có sóng, tâm phải có động, mọi cảm thấy tịnh là quý báu, Mà năm được tịnh rồi thì đông đầu còn nữa. Giữ đó mà leo lái, giữ đó mà tiên hoa, giữ đó mà gieo gủng lành tận độ, chúng sanh.

Hôm nay nhờ các bạn, nhờ ngày bận giao của Hội Ai Hữu Vô Vi Hoa Kỳ, tiên đây tôi xin chúc tụng hội sẽ phát triển trong thanh tịnh, trật tử, yêu thưởng và, tha thứ. Rồi mọi người sẽ biết giá trị của dân thân, rồi tử động họ sẽ dân thân xây dựng cho đại cuộc. Đại cuộc này là đại cuộc của Thượng Đế. Nhận quyền thật sự tu tiên mới đem lại hòa bình, chỗ không phải là trách móc mới đem lại hòa bình, không phải khí giới mới đem lại hòa bình.

Một trang sử khác, bước qua một con đường mới. Thượng nguồn khai triển về tâm linh. Thượng là trên bộ đầu các bạn. Dời con tim của bạn lên trung tim bộ đầu để các bạn làm việc thành nhẹ hơn, sáng suốt hơn, dễ dài hơn, và thành đạt sớm hơn.

Thành, thật, cảm ờn sự hiện diện của các bạn, và tôi cũng trên đường gặp gỡ kẻ chông báng, người vui hòa với Đấng Cha Lành, Nhân Hòa, cũng tôi, trong đó cũng không ít, câu hỏi thắc mắc, và tôi sẽ công hiến, trình độ hiệu biết của tôi để giải thích cho mọi người biết rằng ta đã có pháp, nên nắm pháp mà tu. Ta đã thấy rõ tình yêu vô bờ bến đang ăn tằm trong tâm thức của chúng ta. Ta phải sống hằng trong biên, yêu đó. Mong các bạn tử tử nghiên cứu rồi sẽ thông cảm hơn. Lúc đó, chiếc xuồng ta sẽ bên chắc hơn, và trắng lệ hơn. Trong cái công năng, công phu, trong cái kỳ công, đóng góp tu học, hào quang dâng Trời. Lúc đó hoa sen là chiếc thuyền trở về bên giác đó, các bạn. Cố gắng nghe và hiểu được nguyên ý và nắm trọn nguyên ý. Chết sông là một! Tiến hóa đi các bạn! Không nên trì trệ nữa!

Thanh thật cảm ờn sự hiện diện của các bạn ngày hôm nay./.

LƯỜNG SĨ HẰNG

Union City ngày 5 tháng 4, năm 1988

Kính thưa Đức Thầy,

Kính thưa Đức Cha Nhân Hòa,

Kính thưa quý vị Hội Trưởng HAHVV địa phương tại Hoa Kỳ,

Kính thưa quý vị chủ T/D, chủ T/T, quản lý T/V,

Kính thưa toàn thể quý bạn đạo.

Trên cương vị một tân Hội Trưởng Hội Ái Hữu Vô Vi Hoa Kỳ, được bạn đạo tại khắp tiểu bang Hoa Kỳ dồn 303 phiếu tín nhiệm chúng tôi trong nhiệm kỳ, 1988 - 1990, chúng tôi xin chân thành cảm tạ quý bạn đạo đã quan tâm đến công việc chung của đại gia đình Vô Vi. Chúng tôi cũng xin cảm tạ quý huynh đệ, tỷ muội trong Ủy Ban Tổ Chức Bầu Cử đã bỏ thì giờ và năng lực để giúp cuộc bầu cử Hội Trưởng HAHVVHK được chu đáo.

Đối với Đức Thầy, cũng như đối với Đức Cha Nhân Hòa, nếu không có thành tâm dẫn thân trong tinh thần đạo đức, xây dựng, đứng cam sửa đổi bản tính si mê, hẹp hòi, không khai mở tâm thức hòa đồng yêu thương muôn loại vạn vật, thì cho dù có nói nghìn lời cảm ơn, nghìn cái lạy tạ, cũng không có ý nghĩa gì đối với Người.

Cũng mang tâm nguyện phục vụ đạo pháp trong tinh thần dẫn thân, hy sinh, đạo đức, không phân biệt tuổi đời, tuổi đạo, kính mong quý bạn đạo đồng góp sức vào công việc lợi ích chung của đại gia đình Vô Vi. Chúng tôi mong mọi nhận được những ý kiến đóng góp, những phê bình xây dựng để sinh hoạt Vô Vi được kết quả tốt đẹp hơn.

Trong tinh thần ôn cố tri tân, chúng tôi đã hiểu được kinh nghiệm và khó khăn của Ban Chấp Hành cũ, và cũng đã tham khảo ý kiến của quý Bác và quý anh chị nhiều kinh nghiệm đời lâu đạo. Dựa vào đó, chúng tôi xin trình bày đường hướng phương thức sinh hoạt của Hội Ái Hữu Vô Vi Hoa Kỳ để quý bạn đạo cũng rõ.

Tân Ban Chấp Hành HAHVVHK nhiệm kỳ 1988 - 1990 sẽ điều hướng sinh hoạt của Hội trong tinh thần bình đẳng, hòa ái, quang minh, chính trực. Do đó, trong giai đoạn sắp tới, xin quý bạn đạo cũng yểm trợ tinh thần và đóng góp ý kiến để chúng tôi hoàn tất những công tác ngắn hạn và dài hạn dưới đây:

A. HỢP THỨC HÓA VIỆC BÀN GIAO HỘI ÁI HỮU VÔ VI HOA KỲ.

Trong buổi lễ bàn giao ngày 3 tháng 4 năm 1988 tại nhà thờ Stanton, trên cương vị Tân Hội Trưởng HAHVVHK nhiệm kỳ 1988-1990, chúng tôi có nhận được từ Huỳnh Nguyễn Minh Hoằng, nguyên chủ tịch HAHVVHK nhiệm kỳ 1986-1988, thay thế Huỳnh Lê Văn Lạc đã từ chức từ ngày 10 tháng 12 năm 1987, một số tài sản tượng trưng của Hội:

- Chìa khóa Thiên Viên Vĩ Kiên.
- Chìa khóa nhà in Vô Vi.

- Chia khóa hộp thư Vô Vi.
- Con dấu nổi của Hội Ái Hữu Vô Vi Hoa Kỳ.

Trước đó ngày 2 tháng 4 năm 1988, với sự hiện diện của Ban Chấp Hành cũ, huynh Nguyễn Khắc Trữ trong Hội Đồng Cố Vấn, và một số ban đạo trong các khối nhà in, video, kinh sách, chúng tôi có nhận được một tập hồ sơ từ huynh Lê Văn Lạc.

Để hợp thức hóa việc bàn giao và để giải tỏa trách nhiệm của các nhân viên Ban Chấp Hành HAHVVHK nhiệm kỳ 1986-1988, chúng tôi xin đề nghị cũng quý vị trong Ban Chấp Hành cũ một phương cách giải quyết sau đây :

- Trong vòng 30 ngày kể từ ngày 3 tháng 4 năm 1988, xin quý vị trong Ban Chấp Hành nhiệm kỳ 1986-1988 thu xếp và giao lại các giấy tờ sau đây:

- * Chứng từ hành chánh của Hội liên hệ với tiểu bang California và liên bang trong thời gian qua (1982-1988).
- * Chứng từ thuế vụ của Hội trong các năm qua từ 1982-1987
- * Chứng từ về tài chánh chi, thụ của Hội và sổ kê toán.
- * Bản chánh chứng từ về quyền sở hữu bất động sản của Hội về: đất đai, thiên viên Vi Kiên.
- * Chứng từ về sở hữu của Hội về máy móc kỹ thuật như: máy in, video .v.v.
- * Và các giấy tờ linh tinh khác, liên quan đến Hội.

Chúng tôi, Tân Ban Chấp Hành HAHVVHK sẽ chịu trách nhiệm trực tiếp với ban đạo, Vô Vi, Hoa Kỳ bắt đầu từ khi chánh thức nhận lãnh các giấy tờ nêu trên trước sự chứng kiến và ghi nhận của một vị thừa phát lại và ban đạo Vô Vi. Tất cả số phí cho công việc này sẽ do một số ban đạo hảo tâm đài thọ.

Sau khi cuộc bàn giao những giấy tờ nêu trên đã được chánh thức hoàn tất, chúng tôi sẽ công bố thành phần tân Ban Chấp Hành Hội Ái Hữu Vô Vi Hoa Kỳ nhiệm kỳ 1988-1990 để tất cả ban đạo đều rõ.

B. SINH HOẠT DÀI HẠN.

Tân Ban Chấp Hành HAHVVHK sẽ mở rộng để đón nhận những đóng góp khả năng, ý kiến xây dựng, hợp lý, đổi, hợp lẽ đạo của quý ban đạo khắp nơi vào công việc ích lợi chung của cộng đồng Vô Vi.

a. Tài chánh.

Trong tinh thần làm việc quang minh, chính đại, tất cả mọi sự chi thu của Hội Ái Hữu Vô Vi Hoa Kỳ kể từ nay sẽ được trình bày, công khai với các ban đạo. Ngoài việc gửi biên nhận đến ban đạo phát tâm, hằng tháng một bảng danh sách ban đạo phát tâm sẽ được gửi đến các thiên đống, các trung tâm, các thiên viên nhờ niệm yết. Nếu quý vị phát tâm không muốn nêu tên, chúng tôi xin phép được dùng chữ tắt, hoặc bút hiệu.

Ngoài việc, tường trình tình hình tài chánh hàng tháng trên lá thư Vô Vi, Hội sẽ cố gắng hoàn tất phần tổng kết cuối năm (annual report) để gửi đến ban đạo trước ngày 31-1 mỗi năm.

b. Thông tin báo chí.

Lá Thư Vô Vi sẽ được cải tiến và ra đều đặn hơn để cập nhật, hoá tin tức tu học trong cộng đồng Vô Vi, và để tạo nhịp cầu thông cam giữa các ban đạo, Các bài vở nhận được sẽ lần lượt được đăng nếu không đi ngoài tiêu chuẩn sau :

- Thể hiện tinh thần hòa ái, tưởng thân, phù hợp với đường lối tu học theo PLVVKHHBPP.
- Tất cả bài vở tuyệt đối không có tình cách chia rẽ, phân hóa, gây xáo trộn trong cộng đồng Vô Vi.

c. Ấn tông kinh sách.

Nhà in Vô Vi sẽ tiếp tục ấn tông kinh sách theo nhu cầu và khả năng máy móc hiện có. Hiện tại một số bạn đạo đây kinh nghiệm chạy máy, sửa máy và chế biến, cũng một số bác cao niên và các bạn trẻ chung sức điều hành trong tinh thần hòa ái, tử nguyện.

Kinh sách sẽ vẫn được gửi tặng miễn phí đến các thiền đường, các thiền viện và các trung tâm. Khi HAHVVHK nhận được thủ yêu cầu.

d. Phân phối băng giảng cassette và video.

Băng cassette và video về những bài thuyết giảng của Đức Thầy và Đức Cha Nhận Hòa cũng sinh hoạt tu học tại T/D, T/V sẽ được thông báo và gửi sớm đến các T/D, T/V và T/T.

e. Gởi tiền cứu trợ đồng bào ty nạn.

Chương trình này vẫn được tiến hành trong khả năng của quỹ cứu trợ của Hội. Kính thưa quý bạn đạo,

Lễ bàn giao Hội Trưởng HAHVVHK vừa qua tại nhà thờ Stanton nhằm đúng vào ngày lễ Phục Sinh. Sự trùng hợp này, phần nào nói lên tinh thần mới, sinh khí mới của đại gia đình Vô Vi, của giới bạn trẻ dám dấn thân, hy sinh phục vụ đạo pháp, như lời Đức Thầy nhắn nhủ trong cuốn băng "THUYỀN VỀ BÊN GIÁC" đọc trong buổi lễ bàn giao.

Trong quá khứ, giai đoạn tử tu, tử tiên đã giúp chúng ta nhận thức sự hiện hữu của thế giới điện quang. Tuy nhiên, một số bạn đạo đã bị ru ngủ trong thấp ngả điện quang, khiến quên đi trách nhiệm của mình đối với cộng đồng nhân sinh.

Tử tu không có nghĩa là suốt ngày công phu, vì đó chẳng khác nào tử bỏ tử lấy mình. Tử tiên đây không có nghĩa là lấy tuổi, đạo, tuổi đời, lấy ấn chứng, lấy lý, thuyết xuống để khoa trương, để tử tung, tử tác theo cái nhìn hẹp hòi, ích kỷ cá nhân. Điều này khiến tâm thức không được khai mở, không thấy được cái cơ tiên hóa vi đại của Thượng Đế đã gán gò.

Ngày nào tử tưởng sai lầm trên cơn, thì ngày đó khỏi điện quang Vô Vi vẫn còn xáo trộn, vì "tâm bất hòa, thì vật bất thông".

Hơn sáu tháng qua, Đức Cha Nhận Hòa đã xuất hiện để phụ giúp Đức Thầy chỉ dạy cho chúng ta thấy khuyết điểm đó. Đức Cha đã lặn lội khắp nơi, kêu gọi chúng ta khai mở tâm thức, dũng cảm dấn thân, tận dụng sự sáng suốt, góp phần vào việc phát triển cơ đồ tâm linh của Thượng Đế.

Một con én không làm nổi mùa xuân, thay mặt HAHVVHK, chúng tôi tha thiết đón nhận những ý kiến xây dựng của tất cả quý bạn đạo tử khắp nơi, để chúng ta cùng xiết chặt tay nhau, dũng cảm dấn thân trên con đường phục vụ đạo pháp, hầu sớm hoàn tất đại cuộc của Đấng Cha Lãnh.

Kính thú

Bùi Toán

Bùi Toán

Hội Trưởng HAHVVHK

LÊN NON TÂM ĐẠO.

Bạn cũng tôi,
Hưởng vẻ đũng xa bụi mù hun hút.
Chiếc túi vải, ba vắt còm khô.
Đôi chân gầy, hai vai nhỏ.
Đường gai, góc nhập nhô,
Nhưng chúng ta cũng tiên bước.
Hành trang chịu nặng,
Nhưng chi tiên không lui.,
Vượt đèo...vượt núi...chẳng tử nan.
Vượt ngàn dặm quan san.
Tìm đấng Linh Quang.
Tìm Thầy Bát Vạn.

x x

Bạn cũng tôi,
Lối mòn đi vào, neo hút.
Trần đây gai góc.
Vượt hồ, đầm chông.
Đường rừng muôn vạn neo học.
Tạm quên đi cuộc đời ô trọc.
Cũng tiện về neo không không.
Giữa đất trời mệnh mỏng...
Giày mòn áo rách.
Xu không nặng túi.
Phải chẳng đó gọi là thanh bạch.
Bụi làm hành trang.
Đường vẫn trải thênh thang.
Ồi đèo ! Ồi núi !
Ồi rừng hoang vu tịch mịch !
Nỗi lo chúng nghe man mác...
Bầu trời phủ một mầu u tịch.
Aị đám báo,
Đò là gian nan ?

x x

Ồ, kia ! Túp lều cỏ,
Dưới rừng thông, xanh.
Vải vắt chiếc cốc nhỏ.
Canh đẹp như tranh.
Lay chảo Thầy.
Đánh lễ Cha.
Niềm vui khôn xiết lễ ừót nhòa.
Quên cả bụi đường xa.
Nhẹ túi hành trang,
Vung, sỏn lâm tóa ngát vạn hưởng.
Lễ gót đũng xa, tìm Thầy học đạo.
Vui chuỗi ngày vất vả lao đao.

KIM HƯỞNG

"THIÊN VIỆN HAI KHÔNG" TAN RÃ.

Tôi là người biết rõ lịch sử T/V này, nên có bốn phần nói lên lý do sự tan rã của T/V này, một cách trung thực.

T/V được thành lập tháng 2 năm 1985, do b/d V.T.Vân bỏ tiền đặt cọc mua đất đứng tên. Rồi sau đó, toàn thể bạn đạo địa phương đã đóng góp tiền bạc để mua đứt một mobile home, trị giá khoảng \$30,000, và cũng do b/d Vân đứng tên. Thành thủ, tài sản của chung, nhưng chỉ do một mình b/d Vân đứng tên.

Khi thành lập Hội Ai Hữu Vô Vi vùng Bắc California, bạn đạo địa phương muốn hợp thức hóa tài sản đó, và yêu cầu b/d Vân sang tên cho Hội. Nhưng b/d Vân không muốn lập Hội, và không muốn sang tên cho Hội.

Nhiều phiền não, nhiều lời vu oan đã đến với các bạn đạo miền này. Trước một tình thế không thể cải thiện được, 95% bạn đạo đã rút lui, và T/V Hai Không đã một thời gian ngừng hoạt động.

Kịp đến khi Cha Nhân Hòa xuất hiện vào tháng 9 năm 1987, thì Ngài đã đem lại hòa khí giữa các bạn đạo ở đây. Bạn đạo đã phấn khởi bỏ thêm tiền của, công sức tu bổ T/V, thì nay T/V trị giá chừng \$90,000, không kể tiền lót thảm, xây cầu, đặt máy nước, máy xay, máy giặt, ti vi, cũng các vật dụng khác, và không kể 4 cái cột mới xây cất xong.

Ngày 10-4-88, Cha Nhân Hòa có khuyên bạn Vân sang tên cho Hội, để làm việc đời ra đời, Đạo ra Đạo, nhưng bạn Vân vẫn không chịu sang tên.

Cũng ngày nói trên, Cha Nhân Hòa rất buồn, và tuyên bố đóng cửa T/V Hai Không. Cũng trong ngày hôm đó, Cha Nhân Hòa đã đi đàm với Đức Thầy, nói rõ sự tình, và Đức Thầy đồng ý đóng cửa T/V 00 (có thâu băng), đồng thời Đức Thầy có hứa sẽ gửi tặng \$1,000, để góp phần mua đất xây T/V mới. Cha Nhân Hòa sẽ đặt tên T/V mới là THIÊN VIỆN TƯ TÂM, để ghi ơn Sư Tổ và Đức Thầy đã ban cho bạn đạo Pháp tu Vô Vi, để tu tập hầu trở về Nguồn Cội với Cha Trời.

Ngày 12-4-88, Cha Nhân Hòa đã chứng giám việc khánh thành thiên đường mới ở San Jose, tại nhà anh chị Nguyễn Duy Tân, để hoạt động song song với T/Đ anh chị Lý Vĩnh. Có khoảng 40 bạn đạo địa phương đến tham dự buổi khánh thành thiên đường Tân Nguyệt này. (Có thâu băng video).

Các bạn đạo vùng này rất hoan nghênh việc làm sáng suốt và dứt khoát của Cha Nhân Hòa, nên đã vui vẻ đóng góp, trong một ngày 10-4-88 được gần \$10,000, trong đó có \$200 của Cha Nhân Hòa, để góp phần đặt tiền cọc mua đất xây THIÊN VIỆN TƯ TÂM.

Trên đây là sự thực 100 phần 100 của mọi diễn tiến từ khi thành lập T/V 00, cho đến ngày nó tan rã. Tất cả những luận điệu nào khác với sự thực nói trên, đều là cố tình xuyên tạc, vì một ý đồ nào đó.

Mountain View ngày 14-4-88

HOÀN NGUYỄN, VŨ ĐÌNH MÃN

NGHIỆP

Trong đời sống hằng ngày, nhất là những ai đã gặp phải hoàn cảnh quá đau khổ, bắt đầu đi tìm đạo, để tìm sự an lành và thanh nhẹ cho tâm hồn, đều nghe nói đến chữ "Nghệp" hoặc "Nghệp Chương". Là hành giả Vô Vi, chúng ta hãy tìm hiểu xem Nghệp là gì? Nghệp đóng vai trò như thế nào trong đời sống của chúng ta?

Sống trong bể khổ trần gian này, bắt luyến ai, từ kẻ sang, hèn, cho đến trí thức, bần cùng, mọi người mọi giới, không ai tránh khỏi vòng tử khổ của thuyết nhà Phật: Sanh, lão, bệnh và tử.

Thời thơ ấu, sống nhờ vào cơm cha, áo mẹ, công thầy, phúc nước và lộc vua:

Cha thời sớm nắng chiều mưa
Gánh gồng chằng quản cày bừa nuôi con

Mẹ thời héo hắt mỗi mòn
Sớm hôm chăm sóc mong con vuông tròn

Thầy thời cạn tỏ lời son
Mong sao giáo huấn trẻ con nên người

Vua thời minh chánh sáng ngời
Cho dân no ấm hưởng đời an khang

Thời niên thiếu, được coi là giai đoạn sung sướng nhất của cuộc đời. Vì không hề bận tâm lo lắng một điều gì cả, chỉ ngày ngày cơm no, áo ấm và cắp sách đến trường. Ngày tháng trôi qua, lớn lên lập gia đình, rồi có con. Cuộc đời đến giai đoạn này, hoàn toàn thay đổi hẳn so với khi còn sống chung với cha mẹ, anh em. Hằng ngày phải đương đầu với xã hội, tranh đấu để giành từng việc làm, từng miếng ăn để nuôi vợ con. Ở nhà thì nào là việc gia đình, chồng vợ, con cái cho đến hàng xóm láng giềng, bà con. Không biết bao nhiêu là sự việc phải làm và giải quyết. Sáng sớm, vừa mở mắt ra thì đã có việc rồi, tối về khi

lên giường ngủ cũng chưa xong hết việc, vì còn phải lo nghĩ cho việc ngày hôm sau. Các việc nhẹ nhàng và giải quyết dễ dàng không nói làm chi. Có lúc gặp phải vấn đề khó khăn không thể nào giải quyết được, thì đứng ngồi không yên, vào than ra thở, ôm đầu bứt tóc, bực dọc đủ điều. Không những cả ngày lẫn đêm, thậm chí trong giờ ăn, giấc ngủ, những nỗi lo buồn cứ ray rứt, bồn chồn. Những ai sống trong hoàn cảnh tâm tối này, tức đang sống trong cảnh địa ngục trần gian. Do đó có câu: "Con nợ, vợ là oan gia, cửa nhà là nghiệp báo"

Nói đến đây, có người biếm nhẽ và hỏi rằng: "Tại sao tôi cũng có gia đình, vợ con và tranh đấu như mọi người, sao tôi chẳng thấy đau khổ là gì?" vâng, chúng tôi xin thưa: "Làm sao quý vị thấy được, khi quý vị còn hưng thời và bị che bởi màn u minh tiền bạc, danh vọng, vợ đẹp, con ngoan. Đến giây phút cuối cùng của cuộc đời hoặc một thời điểm nào đó, phần âm đức của quý vị đã cạn, nghiệp quả sẽ đến khảo đảo liên miên, chùng đó, chúng tôi sợ rằng quý vị sẽ không chịu nổi và phàn nàn cho căn số."

Từ trước đến nay, người đời đã hiểu lầm chữ "Nghệp", cho nên đã có một số người, khi ngộ phải hoàn cảnh quá ư đau khổ, vội trốn bỏ vợ con, tài sản, vào chùa hoặc rừng xuống tóc tu. Tưởng như thế là họ giải được nghiệp, vô tình số người này đã tạo thêm nghiệp mà không hay. Vì nghiệp vợ con, chính mình tạo thì mình phải trả cho xong chớ ai vào đó trả thế cho mình được? Nhân đạo chưa tròn thì thiên đạo làm sao mà đạt được. Do đó, là hành giả Vô Vi, chúng ta phải hiểu một cách tường tận rằng: "Nghệp đây chính là Tâm Nghiệp vậy. Còn những hoàn cảnh và vật chất bên ngoài, chỉ là nguyên nhân đưa đến nghiệp quả. Nói một cách thực tế, đời sống dân Việt Nam ty nạn của chúng ta hiện tại ở các xứ vẫn minh vật

THƠ TẾT 88

chất đầy động loạn này, dễ bị
nhiều nghiệp chướng nhưt. Đa số
dân tỵ nạn các nước kém mở mang,
khi đến xứ văn minh vật chất này:
nhảy bổ vào cuộc sống động loạn,
đắm mình trong vật dục, lăn xả
vào truy lạc của ánh đèn, như
những con thiêu thân. Chỉ biết
hưởng thụ từng giây phút, mà nó
chỉ tồn tại trong khoảnh khắc.
Rồi sau đó, không biết bao nhiêu
là hội tiếc, ăn năn khi gia đình
gãy đổ, tan nát. Chỉ vì họ quên đi
Tam Cương Ngũ Thường của những bậc
Thánh nhân đã dạy.
Là hành giả Vô Vi, chúng ta tránh
được những nghiệp chướng nêu
trên, nếu chúng ta thật tâm tu.
Để chấm dứt bài này, chúng tôi
xin cống hiến quý vị bài thơ lục
bát sau:

Phản cha, khi mẹ, phản thầy
Bỏ luôn tình cũ, vui vầy bướm hoa
Mãi mê vật chất xa hoa
Nhà cao, xe lộn, quên tòa Tâm linh
Gái thời chảnh quản tiết trinh
Trai thời động loạn chảnh gìn gia phong
Ngoài thì tô diêm dễ trông
Bên trong tâm ý nặc nồng hôi tanh
Quên luôn nguồn gốc cội cành
Quê Cha đất tộ nữ đành lãng quên
Ngày nào biển cả lệnh dênh
Tâm thề tu niệm, đáp đèn cứu sanh
Khi sang đến mảnh đất lành
Sông mê lặn hụp, quên lời thề xưa
Cha Trời thương xót biết thừa
Thương cho trần thế chưa chừa tánh tham
Thôi thì bài học khấn hàm
Ráng lo học mãi, học kham mới về
Đến khi khô não muông bề
Thức tâm thiên định để về với cha

Đoàn Văn Tư
Phạm Thị Kiên
Oregon

Gương sáng rọi soi khắp ngũ châu
Căn cơ tiến hóa theo nhịp cầu
Thế sự thị phi nhiều tai tiếng
Bao người hiểu đạo thấu chiều sâu?

Tình thương ban rải khắp năm châu
Phưởng pháp sửa tâm lăm nhiệm mầu
Thế tục tình đời còn mê chấp
Xin Thầy chậm rãi dạy chiều sâu

Tùy duyên hóa độ đạo chiều sâu
Từ bước nhịp thang nhịp bắc cầu
Nhân thế hiểu kỳ tâm tham dục
Thừa cơ nước đục họ thả cầu

Máy lời tâm sự con mong cầu
Xin Thầy tha thứ bởi tâm âu (lo)
Biết Thầy tận độ sanh lần tử
Bao người hiểu đặng đạo chiều sâu?

Charlot kính bút

SẦU RIÊNG, VUI RIÊNG

Việt Nam có giống "Sầu Riêng"
Là cây phiên nảo gieo trên đất lành
Cây giản dị, trái sanh gai góc
Nhánh tròn tru, nẩy lộc sum sê
Hàng năm đến dạo mùa hè
Sầu Riêng tấp nập trở về đất ta
Mua Sầu Riêng làm quà biếu xén
Mùi thơm ngon chẳng thẹn vì tên
"Sầu Riêng" đổi lại "Vui Riêng"
Lòng trần đổi lại lòng Tiên an nhàn
Nhận Sầu Riêng không than đau khổ
Nhân đã lành gặp chỗ đất lành
Quả thơm tử đờ phát sanh
Sầu Riêng ngon ngọt ai đành ngó lơ?
Bà nội trợ thân thơ ngoài phố
Tìm Sầu Riêng đổi khổ làm vui
Vỏ gai nhưng ruột ngọt bùi
Saigon trưa sớm tới lui mua "Sầu"
Nổi "Sầu Riêng" trong bầu thanh tịnh
Nổi "Vui Riêng" chủ định cõi lòng
Nhân lành nẩy nở phước hồng
Lộc Trời ban kẻ giàu lòng thanh cao
Tên Sầu Riêng đời dào sinh tố
Biết Vui Riêng nổi khổ đâu còn
Hỡi người lòng dạ sắc son
Công cao quả đẹp Trời còn thưởng ban.
Việt Nam là đất thành nhân
Ai hay Tâm Phật phục hoàn giống linh!

Saigon ngày 11 tháng 4 năm 1986

Đệ tử Vô Vi Việt Nam kính bái

ĂN TRÁI NHỚ KẺ TRỒNG CÂY

Việt Nam cây trái bốn mùa
Nhân lành quả ngọt không thua nơi nào
Cây PHÁP LÝ thanh tao hương vị
Quả VÔ VI, bất nhị pháp môn
CAO HIỀN Sư Tổ xuất hồn
Phật truyền gieo giống bảo tồn chúng sanh
Người hoằng pháp tâm lành quảng đại
LƯƠNG VĨ KIẾN gieo rải từ ân
Việt Nam khai pháp ân cần
À, Âu, Mỹ, Úc ... muôn phần triển khai
Hàng trí thức, những ai thức trí?
Thọ chân truyền lập vị thiêng liêng
Minh khai trí' điển vào thiên
Thế Thiên hành hóa PHÁP QUYỀN độ nhân
Nơi quê nhà nhớ ơn Sư Tổ
Nhớ ơn Thầy tiếp độ dầy công
Ăn trái nhớ kẻ gieo trồng
Giếng lành nước ngọt nhờ công người đào
Cây PHÁP LÝ trở' màu thanh lịch
Quả VÔ VI lợi ích muôn đời
Mau mau tu tiến người ơi!
Mời hay Đạo Pháp Phật Trời tối linh.

Việt Nam biểu lộ tâm tình
Kính Thầy, nhớ bạn, thương mình, quyết tu!

Sài Gòn, ngày 11 tháng 7 năm 1986

Một nhóm đệ tử Vô Vi Việt Nam

Kính bái

VO VI FRIENDSHIP ASSOCIATION
P.O. BOX 2522
GARDEN GROVE, CA 92642

NON-PROFIT ORG.
U.S. POSTAGE
PAID
WESTMINSTER, CA 92683
PERMIT No. 10076

PRINTED MATERIAL

TO:
